

az, hogy a fenti szellemben íródott-e a mondandója, megfelel-e ennek a kitágított horizontnak, fogalmazása és mondandója tekintetében megfelelően igényes-e, hordoz-e logikát, újszerű gondolkodást. Nem számít a szerző vallási és politikai hovatartozása, ha nem támadja az Istenhitünket.

Semmiféle erőltetett, igazi értékeket nem hordozó, plágiumgyanús terméket sem fogadunk el!

Egyéniségek írásai kelleneek.

M. Blondel

*Minél többet tud az ember,
minél többje van, minél több ő maga,
annál inkább tudatára ébred annak,
hogy nincs semmije, nem tud semmit,
hogy nem az, amit akar.*

Nyíri T.: Filozófiatörténet (1983), 15.2.2. fej., 494. o.

Vargáné Pável Márta
500 éve született
Avilai Szent Teréz-
ről, aki az AQUILA
lelki lényeg egyik
alapja

Teológiai, hitbeli vallomások a szeretet nyelvén.

(Az összes képet Aquila-tagok készítették.)

Nagyon sok idézet lesz a cikkben, mert legjobban Teréz tudja elmondani, milyen is volt Ő.

Miért is fontos nekünk Teréz?

Mióta vagyunk, s ennek már 25 éve, a mi lelki képzésünk Avilai Szt. Teréz lelkisége alapján történik (innentől csak Teréz). Erre pár év után jöttünk rá, hogy Isten ezt a vonalat tanítja nekünk az elmélkedéseink során.

Ki is Avilai Nagy Szent Teréz?

Ő egyháztanító, egyházdoktor, aki 1515. március 28-án született a kasztíliai Ávilában, ami szinte Spanyolország közepén fekszik.

Teréz, nagyon agilis, vidám, jó humorú és mondhatnák, hogy agyafúrt nő volt. Ezek ellenére nem a világ, hanem Isten hódította el, mert Neki pont ilyen szentek kellenek. Teréz tizennyolc évesen¹, titokban hagyta el a szülői házat, és felvételét kérte az avilai Megtestesülés kolostorba. De addig is uo.8.o. „*Kerestem a magányt, hogy ott elvégezzem magamra vállalt imáimat, mert azok voltak bőven: főleg a szentolvasót mondtam el sokszor, mert édesanyám nagyon szerette s megszerettette velünk is. Mikor más leánykákkal voltam együtt, szerettem velük apácásdit játszani; úgy tettünk-vettünk, mintha valami zárdában élnénk együtt.*” Uo.9.o. „*Emlékszem, hogy amikor édesanyám meghalt, én tizenkét esztendő² voltam, vagy valamivel kevesebb s mivel már meglehetősen fel tudtam fogni veszteségemet, elmentem a Miasszonyunk egyik szobrához³ s ott sírva-zokogva könyörögtem hozzá, hogy legyen ezentúl ő az édesanyám. Azt hiszem, bármennyire együgyű volt is ez a kérés, meghallgatta, mert azóta mindig szembeszökő módon találtam védelemet a fenséges Szűzanyánál, valahányszor hozzá folyamodtam, végül pedig teljesen fölvert az övéi közé.*” Érzékenysége, Istenre való nyitottsága páratlanok közé tartozik, neki – amint később kiderül – az egyetlen valóság Isten/Krisztus volt!

Az apácaságát komolyan veszi, uo.14.o. „*Az ördög azt sugdosta a fülemben, hogy nem bírom majd ki a szerzetesi élet nehézségeit, mert annyira el vagyok kényeztetve.*” Látható, bizonytalansága és a kísértés meg-megújuló rohamokban, de jelen van. uo.17.o. „*... a nagybátyám, aki, mint említettem, az odavezető út mentén lakott, egy könyvet adott nekem, amelynek címe: „A harmadik ábécés könyv” s az összeszedettség imájáról szól.*” Ez meghatározó volt az életére, és ez az imamód jelentősen segítette, hogy belemélyedhessen Isten valóságába. Annyira meghatározta ez az imamód az életét, hogy halálig főként ilyen módon kommunikált az Istennel. uo.18.o. „*Most belátom, az Úr maga intézte úgy a dolgot, hogy én ne találjak lelki vezetőt, mert – ha az eltiltott volna a könyvtől – azt hiszem, nem lettem volna képes tizennyolc évig állhatatosan megmaradni a belső ima mellett olyan*

¹ Az önéletrajzi adatok: a JÉZUSRÓL NEVEZETT SZENT TERÉZIA ÖSSZES MŰVEI **Önéletrajz.** Adalbertus Kuster Censor dioecesanus Num. 2.932/1927.

² Igazából 13 és fél éves volt.

³ Ugyanaz a Mária szobor volt, amely előtt szökésük alkalmával Rodrigóval imádkoztak a Szent Lázár-kápolnában.

szenvedés és akkora lelki szárazság közepette, amekkorát ez az elmélkedésre való képtelenség okozott nekem.”

A kép 7 évvel ezelőtti utunk során készült, a Teréz napi szegfűkép készítéséről és felvonulásról.

Teréz folyamatosan betegeskedik, különböző gyógymódoknak, fürdőknek, érvágásoknak vetik alá, nem sok sikerrel, sokszor azt kell gondolnom, hogy alaposan félre is kezelték.

Alázatos lélekként gyóntatóival szorosán együttműködött, és többféle gyóntató többféleképpen közelített a lelkéhez, ami néha káros is volt. uo.21.o.

„Így azután, ami bocsánatos volt, arra kimondták, hogy az egyáltalában nem bűn; a legsúlyosabb halálos bűnt pedig megtették bocsánatosnak. Ez nekem rendkívüli lelki kárt okozott, s így könnyen érthető, miért említem ezt meg itt, hogy mások okuljanak esetemen s őrizkedjenek ettől a vészes bajtól.” Nem lehet senkinek sem semmit sem felróni, mert Teréz annyira érzékeny, annyira egyedi volt, hogy felkészületlenül egy ilyen nőt, egy ilyen szent gyónót kapni, eléggé megzavaró dolog lehetett.

Úgy gondolom az, amit később maga is írt, hogy nem értette meg senki, az nagyban belesegített a betegségekbe, mert nagyon önmarcangoló, nagyon tisztességes lény lévén, senki sem segítette – legalább is eleinte – abban, hogy össze ne omoljon, sőt riogatásaikkal még rontottak is dolgon. uo.22.o.

„Szívbjam, amelyre ott gyógyulást kerestem, sokkal súlyosabb lett, s olykor úgy éreztem, mintha éles fogakkal marcangolták volna. Már-már attól féltettek, hogy veszettség talál kitörni rajtam. Annyira undorodtam minden ételtől, hogy némi folyékony táplálékon kívül semmit sem tudtam magamhoz venni. Folytonos láz gyötört, s teljesen leromlottam; hiszen majdnem egy hónap óta naponkint hashajtót kellett bevennem. Így azután teljesen elerőtlenedtem s úgy ki voltam aszva, hogy idegeim elkezdtek gör-

csösen összehúzódni.” Teréz fokozatosan eljut a betegeskedésében egy katarikus fordulópontig ^{uo.27.o.} „*Még azon éjjel nagy rohamom volt, amely megfosztott eszméletemtől, s úgy maradtam majdnem teljes négy napig. Ebben az állapotban földadták rám az utolsó kenetet s óráról-órára, sőt percről-percre várták halálomat. Folyton a Hiszekegyet mondogatták a fülembe, mintha bizony értettem volna belőle valamit! Olykor már egészen biztosan halottnak tartottak, olyannyira, hogy már viaszt is csepegtettek a szemeimre, s azt később meg is találtam rajtuk.*” Mikor az Isten megelégette ezt, magához térítette. Teréz tudat alatt biztosan megértette, bármilyen nehéz út is vár rá, végig kell harcolnia, a halálba menekülést ekkor nem neki találták fel.

^{uo.39.o.} „*Belső imádságom módszere a következő volt. Mivel arra képtelen voltam, hogy az értelmemmel elmélkedjem, igyekeztem elképzelni Krisztus Urunkat saját bensőmben. Különösen az olyan jelenetek voltak reám, azt hiszem, a legjobb hatással, amikor ő leginkább el volt hagyatva. Úgy gondoltam, hogy nem lévén senkije, a szenvedések súlya alatt, mint afféle szorongatott ember nem utasíthatja vissza részvételemet. Ilyenféle naivság sok volt bennem. Különösen jól éreztem magamat vele, mikor a kertben imádkozott. Néztem azt a verejtéket és szomorúságot, amely ott elfogta Őt, s szerettem volna letörölni azt a fájdalmas verejtéket, de emlékszem, hogy sohasem merészeltem megtenni, mert visszatartott súlyos bűneimnek tudata.*”

Mindig kérdezik, mi volt Teréz titka? Mitől tudott ilyen bensőséges, valószínű kapcsolatban lenni Krisztussal? Az egyik választ maga adja meg: ^{uo.105.o.} „*Amit én beláttam, az, hogy a belső imának egész épülete az alázatosság talapzatán nyugszik, s minél mélyebben megalázza magát a lélek a belső imában, annál magasabbra emeli őt az Úristen.*”

A másik titok, úgy vélem az a feltétel nélküli, gyermeki szeretet, amit Krisztus iránt érzett, ez tette lehetővé ezt a mély, földi és transzcendens kapcsolatot is. ^{uo.106.o.} „*Valahányszor rá gondolunk Jézus Krisztusra, jusson eszünkbe az ő szeretete, amellyel annyi kegyelmet árasztott reánk, nemkülönben az, hogy mekkora szeretetet tanúsított velünk szemben az Úristen, mikor szent Fiában annak ekkora zálogát adta nekünk. A szeretet ugyanis szeretetet szül.*”

Mondhatom, ez a szeretet halálos és kölcsönös. Terézt felégető szeretet volt, ami minden mást megelőzött. Teréz eljut odáig, hogy megérlelődik a belső imádság gyümölcse az elmélkedések során: ^{uo.73.o.} „*Az akarat mindössze csak beleegyezik azokba a kegyelmekbe, amelyeket élvez, s készséggel veti alá magát mindannak, amit benne az igazi Bölcsesség tesz. Itt elszánt lélekre van szükség, mert az élvezet rendkívül nagyfokú, s olykor úgy látszik, mintha a lélek már-már végleg ki akarna szakadni a testből. Micsoda boldog halál volna ez!*

Ilyenkor, azt hiszem, a legjobb, ha – amint már mondtam Kegyelmednek – az ember teljesen Isten karjaiba veti magát. Ha az égbe akarja vinni: csak rajta! Ha a pokolba: azt sem bánja, mert hiszen Ővele, az ő kincsével

megy oda is! Ha végleg meg kell halnia: annál jobb! Ha ezer évig kell még élnie: úgy is jó! Tegyen vele Ő Szent Felsége, mint sajátjával; mert hiszen a lélek nem önmagáé többé, hanem teljesen átengedte magát az Úrnak, s azért ne törődjék semmivel.”

Teréz naponta érlelődik az alapítások nehéz feladatára. Sok szenvedés, megalázás, rágalmozás, ellenségeskedés után, mindenkire hűséges akar maradni, így nagyon nehezen, de végre sikerül az első zárda megalapítása. A zárda, amiben élt, úgy érezte, hogy világias, és eltávolodtak az eredeti karmelita szellemtől, de Teréz „igen hűséges akart lenni a rendi regulához” is. Hosszú és bonyodalmas eljárás után, az előljáróinak főleg az is gondot okozott, hogy nem akart fix támogatást kapni, Istenre bízta a sorukat. Végül is engedélyt kapott a pápától és az avilai püspöktől, és így pénz nélkül hozzálátott Avilában, a várfalon kívül egy kis kolostor kialakításához egy előre megvásárolt, rogyadozó épületből. A tábla a levezető kis utcácska sarkán található.

1562-ben nyitotta/ alapította meg a Szent József nevét viselő sarutlan karmelita zárdát, és felvette a **Jézusról nevezett Teréz** nevet. ^{uo.164.o.} „*Egy szép napon, szentáldozásom után, Ő Szent Felsége nagyon a lelkemre kötötte, hogy legyek rajta minden erőmmel, s nagy ígéreteket tett arra nézve, hogy a zárda tényleg létre fog jönni, s hogy Őneki nagy dicsőségére fog szolgálni. A neve legyen „Szent József”, mert az egyik kapuját majd ez a szent fogja őrizni, a másikat pedig a Boldogságos Szűzanya; Krisztus Urunk pedig közöttünk fog lakni.*” ^{uo.187.o.} „*Mikor azután minden készen volt, Szent Bertalan ünnepén az Úr kegyelméből megtörtént néhány nővérnek a beöltöztetése; elhelyezték a legméltóságosabb Oltáriszentséget; s ezzel ezt a mi, a dicsőséges atyánknak, Szent Józsefnek szentelt zárdánkat jogérvényesen megalapítottuk, az 1562-ik esztendőben.*”

Ez a zárda sokkal szigorúbb alapszabályi elveken működött, mint a sarusaké. Benne volt az alapító Teréz megélt mély lelkisége, aki már nagyon

is tudta, mit akar az Isten az embertől. Ugyanakkor példátlan üldöztetés, harc indult Teréz ellen a zárda miatt, ami csak idővel csendesült el.

uo.80.o. „... *hogy a lélek érzi Istennel való együttlétét, még pedig oly határozottsággal érzi, hogy nem volna képes ebben kételkedni.*” uo.81. o. „*A lélekben továbbá nagy bátorság marad, s ha akkor darabokra tépnék az Úristen miatt, ez nagy örömeire szolgálna. Ilyenkor teremnek meg benne a hősies ígéretetek, elhatározások, és égő vágyak; ekkor kezdi igazában megutálni a világot és belátni saját hitványságát.*”

Ez nem olyan utálat volt, mint a hétköznapi szóhasználatban gondolhatnánk, inkább a világ semmisége, esetelegessége, bűnei és hitványsága együtt az, amit „utált”. Amikor megismerte az Isten teljesen, kimondhatatlanul más világát, a Vele való együttlétet, akkor ez a földi (kicsinyes gonoszságaival, pitiánerkedéseivel) és „égi” világ együttfuttatása valóságos kín lehetett Teréznek. A Szentünk zsenialitását mutatja, hogy külön is kezelte őket, ettől volt végtelenül racionális, annak ellenére, hogy misztikus is, és a hogy mindenütt karakánul megállta a helyét.

Teréz nem az az ember volt, akit az ego hajtott, ezt nem is ismerte, sőt. Neki nem kellett futni az emberek után, mert Ő látszott, valósággal világított a földi sötétségben. uo.82.o. „*Ezek az üdvös hatások hosszabb ideig megmaradnak a lélekben. Most már elkezdhet másoknak is osztogatni a gyümölcséből, mert világosan belátja, hogy nem az övé, s most már nem fog emiatt éhen maradni. Lassankint kezd rajta meglátszani, hogy olyan lélek, amelynek őrizetére mennyei kincsek vannak bízva. Óhajtaná ezeket másokkal is megosztani, s esedezve kéri Istent, ne engedje, hogy csak ő maga legyen gazdag. Egészen öntudatlanul kezd másoknak lelki hasznára válni anélkül, hogy ez irányban önmagától bármit is tenne. Más emberek ellenben ezt annál jobban észreveszik, mert virágainak illata már annyira erős lett, hogy odavonzza őket az ő közelébe. Nem titok többé előttük, hogy ennek a léleknek erényei vannak, s látják kívánatos gyümölcsseit: szeretnének tehát vele együtt enni belőlük.*”

uo.85.o. „*A lélek egészen közel érzi magát Istenhez, belátja a mennyei javak felsőbbségét a földiekkel szemben, s tudatában van annak, hogy az Úr szereti őt: s erre a szeretetre támaszkodva elkezd bizakodni s egész biztonsággal számítani arra, hogy többé nem vesztheti el azt a boldogságot, amelyet élvez. Azt hiszi, hogy világosan látja a jutalmat, s meg van arról győződve, hogy mivel ez a jutalom már ezen élet folyamán is olyan édes boldogsággal tölti el a lelket, lehetetlenség volna arról lemondania egy olyan aljas és piszkos dologért, amilyen a földi élvezet.*”

Mikor Jézus Krisztus átveszi az ember felett az irányítást, ahogyan Teréz-nél is tette, mint egy drága kincsel „rohan” és ráömleszti mindazt, amit a szegény földi lény még kibírhat. A kibírás viszont fokozódik, mert Jézus megragadhat minket, mert szabad akarattal beleegyeztünk. Tágul a lelki edény, és halálíg tartó tágítás, finomítás, elképesztő közlés veszi kezdetét. Ha Teréz életének vége felé való feljegyzéseit nézzük, rá kell jönni, hogy rég bejutott az „elmondhatatlan” sávba, ahonnan már nincsenek szavak

arra, hogy közölje azt, amit Isten megismertetett vele. uo.103.o. „*Világosan megértettem, hogy ezen a kapun kell belépnünk, ha azt akarjuk, hogy Ő Szent Felsége, az ég uralkodója nagy titkokat közöljön velünk.*”

Elmondhatjuk, hogy Teréz egész élete nehéz korszak volt, mert olyannyira más, és másként élte meg a Krisztussal való kapcsolatát, valamint az értetlenségek halmazai minduntalan reáborultak. Nagyon sokan okoskodtak, igazából csak páran értették meg az spirituális zsenialitást, amit Jézus Krisztus kihozott belőle. De benne ezzel sok félelmet, kétkedést okoztak, mert tisztelte a hierarchiát. Mindezek ellenére stabil maradt, mert Krisztus mindig mindenki felett győzött, és életkora előre haladtával egyre bölcsebben, kevésbé elfogadván a hozzá nem értők riogatását élte meg a hitét.

Egyik ilyen esemény, melyet Teréz tündéri humorával írt le: uo.141.o. „*Mikor azután ezek a látomások mind gyakoribbak lettek, az egyik lelkiatya, aki egyébként jó emberem volt, s akinél olykor, rendes gyóntatóm távollétében, gyónni szoktam, elkezdte nekem magyarázni, hogy a dolog az ördögtől van, s hogy ehhez nem fér többé kétség. Megparancsolták nekem, hogyha már nem vagyok képes megakadályozni a jelenést, vessek magamra mindannyiszor keresztet és mutassak neki fűgét. Legyek róla teljesen meggyőződve, hogy az ördög jelenik meg nekem, s hogy ha így bánok vele, nem fog többé visszajönni...*” uo.142.o. „*A legnagyobb lelki kint az okozta nekem, hogy fűgét kellett mutatnom, mikor ebben a látomásban láttam az Urat. ... Hogy ne kelljen annyiszor keresztet vetnem, feszületet fogtam a kezembe. Ezt mindig ott tartottam, ellenben fűgét nem mutattam folytonosan, mert az nagyon fáj nekem. Eszembe jutott, hogy milyen sérelmekkel illették őt a zsidók, s bocsánatáért esedeztem, kérve Őt, ne rója föl nekem bűnül, mert hiszen én csak engedelmességből teszek így aziránt, aki velem szemben az Ő személyét képviseli, s aki egyike azoknak, akiket Ő maga tett Egyházának szolgálivá. Azt mondta nekem, hogy ne vegyem lelkemre a dolgot; hogy helyesen teszem, amikor engedelmeskedem; hogy ő majd ki fogja nyilatkoztatni az igazságot. Midőn azonban a belső imát tiltották el nekem, úgy láttam, hogy megharagudott s azt mondta, hogy ez már zsarnokoskodás, – azután érvekkkel magyarázta meg nekem, hogy ez a látomás nem származhat az ördögtől.*”

Teréz égi szenvedély, láng és isteni tűz lobogása.

uo.144.o. „*Ebben az állapotban az Úr többször volt kegyes engem a következő látomásban részesíteni. Egy angyalt láttam a baloldalamon, testi alakban: ... azt azonban világosan látom, hogy az égben kimondhatatlanul nagy a különbség egyes angyalok között. Ez egy nagy arany dárdát tartott a kezében, amelynek csúcsa, úgy láttam, kissé tüzes volt. Úgy tűnt föl előttem, hogy többször beledöfte a szívembe, úgyhogy egészen keresztül hatolt a belső szerveimen, s mikor visszahúzta, úgy éreztem, mintha azokat magával rántaná, engem pedig nagy szeretetre gyullasztott Isten iránt. A fájdalom akkora volt, hogy azt a nyögést csalta ki belőlem, amelyről az imént szóltam, viszont azonban ez a borzasztó kín olyan végtelen gyönyörűséget*

okoz, hogy lehetetlen volt azt kívánnom, hogy megszűnjék. A lélek ilyenkor semmi mással nem éri be, mint magával Istennel. A fájdalom nem testi, hanem szellemi, habár a test is szenved bele, még pedig igen erősen.” Teréz sokszor írja, hogy félt, szerintem meg, éppen hogy nem. Azt hitte gyenge, védtelen nőnek hitte magát, de Istentől kapott ereje, fénye óriási, és így olyan hatalmas volt – amit nem is sejtett –, amit akart, így vagy úgy, de elérte. Nem volt teljesen tudatában az erejének, de bátran, harcosan szembeszállt bárkivel Isten ügyéért, és ilyenkor a félelemnek nyoma sem volt benne. Tudta, hogy Istenben győzni fog!

Fotó: Teréz szíve, látható Alba de Tormesben

Voltak Teréznek pár napos lelki szárazságai, egyik ilyen alkalommal, nagyon jellemző módon, hogy milyen viszonyban volt Jézus Krisztussal, ezt írta: uo.198.o. „*Annyi bizonyos, hogy ma egy kicsit hízelegtem az Úrnak, s bátor voltam kiönteni szívemet Ó Szent Felsége előtt. Így szóltam hozzá: Hogyan, én Uram, Istenem? Hát nem elég, hogy itt tartasz ebben a nyomorult életben? Mert hiszen csakis a Te kedvéért viselem el azt: csakis Teérted nyugszom bele, hogy nélküled itt éljek, ahol minden nehezemre esik, ahol nekem ennem, aludnom, alkudoznom és mindenkivel beszélnem kell. S lám, mindezt elviselem szeretetből Teirántad! Hiszen jól tudod, Uram, hogy mekkora gyötrelmem mindez reám nézve, s hogy mily kevés időre hagynak engem veled négy szemközt, egyedül: s akkor még Te rejtőzöl el előlem?! Hogyan fér ez össze a Te irgalmaddal?! Hogyan tudod ezt megtenni velem, Te, aki engem*

*semj se zakarjon,
semj ne reméljen,
minden elfmúlik,
Isten nem változik
a közrefen
mindent elég;
annak, aki Istene,
semj sem hiányzik
Isten egymaga elég
Teresa de Jesus*

annyira szeretsz?! Azt hiszem, Uram, ha nekem lehetséges volna elbújni előled, úgy, amint Te bújsz el előlem: gondolom és erősen sejttem, hogy Te azt nem túrnád el. Csakhogy persze, Te mindig velem vagy, s folyton látsz engem. Nem, én jó Uram, ez nem járja! Gondold meg, hogy mekkora sérelem esik ezáltal azon, aki Téged annyira szeret!” Nos, ki ne hatódna meg ettől? Isten bizonyosan „keblére ölelte”.

Életrajzi adatok forrása: *Hortus Carmeli*: A kút:

<http://www.studiolum.com/hortus/fountain/hu/history/biographies/teresa.htm>

1562. évtől sok-sok minden történik, az utolsó 20 év gyakorlatilag nagyon tevékeny korszak az életében. Kicsit vázlatosan:

- **1562.** Befejezi az *Önéletrajzot*.
- augusztus 24. Az AVILAI SZENT JÓZSEF NŐI KOLOSTOR ünnepélyes megalapítása.*
- december: Teréz elkezd írni *A tökéletesség útját*.
- **1563.** Terézt nevezik ki főnöknőnek a Szent József kolostorba.
- augusztus 22.: A provinciális pátense jóváhagyja Terézék átköltözését a Megtestesülésből a Szent József kolostorba, elfogadja, hogy a kolostor az avilai püspök fennhatósága alatt legyen.
- **1566.** január 7.: Megválasztják V. Piusz pápát.
- február: Teréz megírja az Elmélkedések az Énekek Énekéről első változatát.
- **1567.** A generális többször találkozik Terézzel a Szent József kolostorban. Rossi generális pátenst ad Teréznek, amelyben további, a Szent Józsefhez hasonló kolostorok alapítását engedélyezi.**
- Teréz megalapítja a Medinai del campói Szent József női kolostort.
- **1568.** Teréz ismételten férfi kolostorok alapítására kér felhatalmazást. Rossi generális Alonso Gonzáles és hivatalbeli elődje, Ángel de Salazar együttes engedélyéhez kötve jóváhagyja olyan férfi reform-kolostorok alapítását, amelyek***
 - 1.) A fogadalom, a kötelezettségek és a szokások tekintetében megfelelnek az ő pátensének, s amelyek száma nem lehet több, mint kettő;
 - 2.) amelyek az eredeti szabály szigora szerint élnek;
 - 3.) a kasztíliai provincia fennhatósága alá tartoznak;
 - 4.) ettől való bármiféle elszakadási törekvésük súlyos egyházi büntetéseket von maga után.
- Malagoni Szent József női kolostor
- Keresztes Jánossal elindul Medinából Valladolidba, megalapítja a valladolidi Kármelhegyi boldogasszony fogantatásáról nevezett női kolostort.
- A duruelói Kármelhegyi Boldogasszony Férfi Kolostor ünnepélyes felavatása.
- **1569.** Megalapítja a toledói Szent József női kolostort.

- Megalapítja a pastranai Szeplőtelenül Fogantatott Szűzről nevezett női kolostort.
- Megalapítja a pastranai férfi kolostort.
- Megírja a Fohászokat.
- **1570.** Rossi generális Terézt a generális helynöke címmel ruházza fel, s ezzel feljogosítja további kolostorok alapítására, területi korlátozás nélkül, és bizonyos jogokat is ad neki azok kormányzásában.
- Megalapítja a salamacai Szent József női kolostort.
- A Sarutlanok Alcalai Kollégiumának alapítása.
- **1571.** Keresztes János segítségével megalapítja az alba de tormesi Gyümölcsoltó Boldogasszonyról nevezett női kolostort.
- A vizitátor arra kéri Terézt, hogy fogadja el a Megtestesülés kolostor főnöknői tisztét, de ő vonakodik. Isten kérésére elfogadja a Megtestesülés kolostor főnöknői tisztét.
- Rossi generális engedélyezi a La Roda-i és az altomirai kolostorok alapítását.
- **1572.** Megalapítja a La Roda-i sarutlan férfi kolostort.
- Megírja a Szellemi párbajt.
- Teréz megkapja a lelki házasság kegyelmét.
- **1573.** Pedro Fernandez O.P. vizitátor jóváhagyja A tökéletesség útja egy példányát.
- A peñuelai férfi kolostor alapítása.
- Jerónimo Ripalda S.J. rendelkezésére Teréz elkezd írni az Alapítások könyvét.
- **1574.** Megalapítja a segoviai női kolostort.
- Graciánt tartományi helynöknek és az andalúziai kármeliták vizitátorának nevezik ki.
- Teréz értesül arról, hogy Pedro Fernández O.P. vizitátor őt az avilai Szent József kolostorba rendelte. Elküldi az Önéletrajzot az avilai püspöknek.
- Megírja az Elmélkedések az Énekek Énekéről második változatát.
- **1575.** Megalapítja a beasi női kolostort.
- Az almodóvari férfi kolostor alapítása.
- Teréz megalapítja a sevillai női kolostort.
- Domingo Bañez O.P. jóváhagyja az Elmélkedések az Énekek Énekéről.
- Domingo Bañez O.P. jóváhagyja az Önéletrajzot.
- **1576.** A sevillai inkvizíció megbízásából Rodrigo Alvarez és Enrique Enríquez vizsgálatot kezdenek Teréz ellen. Ennek során Teréz két Lelki számadást ír Rodrigo Alvarez számára.
- **1577.** Megérkeznek az értelmezések arról a mondatról, amelyet Teréz Jézustól ima közben kapott: „Bennem keresd magad!”
- Gracián Toledóban van; utasítja Terézt, hogy írja meg A belső várkastélyt. Teréz elkezd írni A belső várkastélyt, és november 29-én Avilában befejezi.

- *Teréz leesik a Szent József kolostor lépcsőjén és eltöri a bal kezét, amely helyrehozhatatlanul tönkremegy.* Ettől kezdve betegápolóként mindig vele van Ana de San Bartolomé.
- **1578.** Sega nuncius visszavonja Gracián minden megbízatását, és 1577. december elsejétől visszamenőleg érvényteleníti minden intézkedését, majd kiközösíti őt. Majd Sega nuncius az alcalái kollégium börtönébe küldi Graciánt.
- A peñuelai férfi kolostort újraalapítják.
- **1579.** Kolostorról kolostorra utazik.
- **1580.** Teréz bal karja újra megsérül.
- Teréznel súlyos szív- és érrendszeri problémák lépnek fel.
- A provinciálisi hatalom újra Gracián kezébe kerül.
- Teréz és Gracián látogatást tesznek Quiroga kardinálisnál, a madridi alapításhoz kérnek engedélyt.
- A segoviai kolostorban Diego de Yanguas és Gracián Teréz jelenlétében átnézik A belső várkastély szövegét.
- Teréz megérkezik Valladolidba. Súlyosan megbetegszik és hirtelen megöregszik.
- A palenciai női kolostor alapítása.
- **1581.** Teréz megírja a Lelki számadást az osmai püspök számára.
- Teréz megalapítja a soriai női kolostort.
- **1582.** A halála éve. Megalapítja a granadai női kolostort.
- A burgosi női kolostor alapítása.
- A valladolidi férfi kolostor alapítása. Gracián alapítja Teréz támogatásával.
- Gracián elbúcsúzik Teréztől. Nem találkoznak többet ebben az életben.
- Augusztus 25.: Teréz megérkezik Valladolidba. Úgy jön el, hogy a perjel nő, María Bautista (Ocampo), aki Teréz unokahúga, egy családi öröklési ügy miatt haragszik Terézre, *hisztérikus jelenetek közepette kiadja őt.*
- Szeptember 19.: Az éppen Medinában tartózkodó Antonio de Heredia késedelem nélkül Alba de Tormesbe küldi a súlyos beteg Terézt... A medinai főnöknő, Alberta Bautista, akit Teréznek figyelmeztetnie kellett egy hiba miatt, annyira haragszik rá, *hogy víz és élelem nélkül engedi útra. Teréz annyira rosszul van, hogy útközben elájul.*
- Szeptember 20.: Délután hatkor Teréz megérkezik Albába.
- Október 1.: Teréz nem tud többé felkelni az ágyból. Isten közli vele, hogy hamarosan magához veszi.
- Október 3.: Teréz meggyón és felveszi az utolsó kenetet.
- Október 4.: Reggel Teréz elmerül az imában és már nem jön vissza belőle, este kilenckor Isten csendben magához veszi.
- **1583.** Megjelenik Teréz első könyve, A tökéletesség útja.
- 1583. július 4.: *Kinyitják Teréz koporsóját, hogy a testét Avilába szállíthassák és romlatlannak találták a testét.*

- **1586.** augusztus 23.: Pápai rendelkezésre visszaszállítják Teréz testét Albába.
- **1614.** április 24.: V.Pál pápa boldoggá avatja Terézt.
- **1617.** november 16.: III. Fülöp Spanyolország patrónusává nevezi ki Terézt.
- **1622.** március 22.: XV. Gergely pápa Szent Ignáccal, Xavéri Szent Ferencsel és Néri Szent Fülöppel együtt **szentté avatja Terézt.**
- **1970.** szeptember 27.: VI. Pál pápa egyházdoktorrá avatja Terézt.

Tószegen Isten dicsőségére, Avilai Szent Teréz tiszteletére és szeretetünk miatt nevére templomot építettünk, mi az AQUILA-tagok.

Az alábbi, csillagokkal megjelölt részeknél még az írásaiból idézünk:

^{4*} IV. fejezet „*Ha arra szövetkeznek ketten, hogy jobban szolgálják Ő Szent Felségét, az egészen más; az ilyen szent barátságban nincs helye a szenvedélyes érzelmenek, sőt ellenkezőleg minden arra szolgál, hogy az ember leküzdje egyéb szenvedélyeit is. Bárcsak minél több ilyen barátság volna – értem a nagy kolostorokban; mert ebben a mi házunkban, ahol csak tizenhárman vagyunk s ahol többet nem is szabad felvenni, kell, hogy valamennyien egyenlő jó barátok legyenek, hogy mindnyájan egyenlően vonzódnak egymáshoz s így szeressék és kölcsönösen támogassák egymást. Ezért is a mieink őrizkedjenek a különös barátkozástól, akármennyire ártatlan legyen is az egyébként; hiszen az ilyesmi még édes testvérek közt is mérgező; rokonok között pedig még rosszabb: valóságos pestis.*”

⁴ Avilai Szent Teréz: A tökéletesség útja. Stephaneum Nyomda és Könyvkiadó R. T. 1923. fordította: Szeghy Ernő kármelita atya Nr. 4161/1922. Imprimatur. Jaurini, d. 13. Dec.

Imprimi potest. Budapestini, die 27. Martii 1922. Fr. Brocardus a B. M. V., v. provincialis

Teréz zárdai tapasztalatai, Isten segítségével mellett alakítja ki az alapszabályt, mitől működőképes egy zárda. Az egyik fontos dolog – ami ellen nekünk is küzdeni kell a klikkesedés, barátnőzés megakadályozása. Veszélyes, mert többeket elvitt az Isten szigorúan vett útjáról.

** Teréz egész élete során a jellem mindenféle visszás, torzult előfordulásával találkozunk, így a tanácsaival a tökéletességet megközelítő viselkedést akarja körülírni, mi az, ami kibírhatóvá, gyümölcsözővé teszi ezt a szigorú, kemény utat. uo. XII. fejezet *„Isten tartsa tőlünk távol az olyanokat, akik egyrészt szolgálni ugyan akarnak neki, másrészt azonban kényesek a tekintélyükre, s féltik azt. Jegyezzétek meg, hogy az ilyenek rosszul számítanak, mert a tekintélyt épp azzal veszítik el, hogy vágyódnak utána, különösen a rangkérdésekben. Nincs méreg, mely úgy ölne, mint ahogy ezek a dolgok tönkreteszik a tökéletességet.”*

Biztos, hogy azok az apácák, akik belemennek, hogy ilyen kolostorokban éljenek, tudják, milyen következetesen szigorú Teréz alapszabálya. Nem tartja titokban, hogy nehéz keresztet kell viselni, és ami szép, hogy a maga hitét, meggyőződését, hogy miért érdemeljük ezt meg, hitelesen át is tudja adni az apácáknak is.

*** uo. XIII. fejezet *„Az, aki nem akar más keresztet elviselni, mint az olyant, amelyet alapos okadatolással és jogosan tesznek a vállára: az menjen Isten hírével. Nem tudom, mit keresne ebben a kolostorban. Menjen vissza a világba, bár attól félek, ott sem részesül majd jogos bánásmódban. Vagy talán azt hiszitek, hogy többet szenvedtek annál, amivel Istennek tartoztok?”*

uo. XX. fejezet *„Egyes spanyolországi karmelita-kolostorok fogadószobájában ez a felirat olvasható:*

(fordította Szeghy Ernő)

*Hermano, una de dos: O ne entrar,
o hablar de Dios!
Que en la casa de Teresa,
esta ciencia se profesa.*

*Testvér! válaszd egyiket a kettő
közül: Vagy ne lépj be, vagy, ha
igen, beszélj Istenről,
Mert Terézia kolostorában
Csakis ezt a tudományt művelik.*

500 éve született Avilai Szent Terézről, aki az AQUILA lelki
lényeg egyik alapja

Ez annyira Teréz, hogy ezzel mindent elmond arról, miért él. Teréz nagyon erősen arra tanít, hogy ha valaki elkezdte a szemlélődés útját, abba ne hagyja, és erre jó oka van, hogy ennyire hangsúlyozza.

uo. XXIII. fejezet „*Van-e a világon menyasszony, aki miután annyi drága ékszerrel kapott a jegyesétől, ne ajándékozna neki legalább egy gyűrűt, és pedig nem azért, hogy gazdagítsa őt – mert hiszen úgymint az övé minden – hanem zálogául annak, hogy egész életére neki adja magát? Hát ez a mi jó Urunk mivel érdemelte volna meg, hogy csúfot úzzünk belőle, s hogyha egyszer odaadtunk neki valami csekélységet, azt újra visszavegyük tőle?*”... „*A másik ok, amelyik miatt a szilárd elhatározás annyira fontos az, hogy jórészben elejét veszi az ördög kísértésének. Az ördög ugyanis nagyon fél a határozott jellemű lelkektől. Tapasztalatból tudja, mekkora kárt okoznak neki, s hogy mindaz, amit ellenük elkövet, nekik és másoknak hasznára válik s ő minduntalan vereséget szenved.*” Teréz nagyon is határozott lélek volt, mégis mennyiszor próbálkozott az útjáról letéríteni akaró negatív erő. „*Ha pedig észreveszi, hogy valaki ingatag jellemű, hogy nem erős a jóban és nincs meg benne az eltökélt szándék és az állhatatosság: az ilyen embernek nem hagy nyugtot egy pillanatra sem. Se vége, se hossza nem lesz az ijesztgetésnek, a nyugtalanításnak!*”

Úgy gondolom, és ezzel a véleményemmel messze nem vagyok egyedül, hogy Teréz mindent tudott arról, hogy kell Istennel egyesülni, hazatalálni. Egyszer nekem – nem nevezem meg, mert már nem él, nem tudok engedély kérni rá –, egy professzorom azt mondta, *ha csak*

egyedül Avilai Szent Terézt tanítanának a teológián, akkor is mindent tudnának, ami elégséges lenne az üdvözüléshez. Gondolom, ezzel mindent elmondott, amit gondolt Róla. Mondta ezt akkor, amikor még nem is tudtam, hogy mi is az Ő védőszárnyai alá/ kezeibe kerülünk, Krisztus jóvoltából.

A fenti képen a koporsója látszik. Mikor ott néztem, nem értettem, miért is kicsi? Később, hazajövet megtudtam, hogy Terézt szinte darabokra tépték, mindenki akart belőle, még azok is, akik életében sokszor bántották/ üldözték. Úgy tudom, a maradék része ma is él, vérzik és illatozik. Gondoljunk bele, milyen torzó lehet a koporsóban, ha végül is pápai tilalom kellett ahhoz, hogy többet nem nyúlhassanak hozzá. Külön helyeken van a karja, a keze, az álla, a lábsontja, a szíve stb. Igen, így valóban beleférhetett abba a szinte gyermekeknek is elégséges nagyságú koporsóba. Végül is Ő hiába élt 67 évet, soha sem nőtt úgy fel, hogy ne tekintett volna Istenre úgy, mint az atyjára, ő volt az egyik leghűségesebb kisgyereke, aki rajongásig szerette az Urat.

Főbb művei: Önéletrajz, A tökéletesség útja, A belső várkastély, Az alapítások könyve, Lelki számadások, több mint 400 levél.

A cikk írója: *Varga Péterné/ Pável Márta*, katolikus hittanár, az AQUILA Párt elnöke, 25 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója és vezetője. Két könyve jelent meg (*Akinek füle van a hallásra, az hallja meg*, valamint *A misztikus teológia alapjai*) és egy *Hazafelé* címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu valamint a <http://www.sasmarta.eoldal.hu> oldalon.

Festmény (1)

Az alábbi kép alkotója

Dr. Szincsaák (Csák) József

építészmérnök, operaénekes, író, tanár polihisztor.